

Česká přítomnost při křížových výpravách- Lidová křížová výprava (či také selská křížová výprava) je souhrnné označení pro několik neúspěšných tažení evropské chudiny kolem roku 1096, organizovaných a vedených lidovými kazateli a zchudlými rytíři v čele s lidovým kazatelem [Petrem Poustevníkem](#) s cílem dobýt Jeruzalém a osvobodit [Boží hrob](#) od muslimů. Prošli německými zeměmi, Uhrami a dostali se nakonec až do [Byzantské říše](#), kde došlo k několika potyčkám mezi poutníky a místními ozbrojenými oddíly. Poutníci začali pořádat loupeživé nájezdy na [seldžucká](#) území, a proto na ně sultán [Kilič Arslan](#) vyslal armádu. Turci během několika odvetných akcí téměř všechny Evropany vyvraždili. Zachránil se jen zlomek, který byl nakonec evakuován do bezpečí Konstantinopole.

Českou účast na vojenských operacích, týkajících se obsazení míst ve Svaté zemi, shrnul nepřekonaným a nepřekonatelným způsobem Wojciech Iwańczak ve svých *Po stopách rytířských*. Zmiňuje bojovníky první křížové výpravy, a také silný oddíl Čechů pod vedením Přemyslovce Děpolda, nejpočetnější účast na křížáckém úsilí při druhé výpravě, za přítomnosti mnohých bojovníků a pod vedením samotného knížete Vladislava. Přípravě 3. kruciáty byl přítomen i český kníže Bedřich (Fridrich) a zřejmě i moravský Přemyslovec markrabě Konrád III. Ota (pozdější český kníže Konrád II. Obě česká knížata se vznícena dobovým zápalom na výpravu prihlásila, ale než k výpravě došlo, kníže Bedřich zemřel (1189). Brzy (21. 11. 1190) pak umírá i vůdce českých oddílů kníže Děpolt. Zde zprávy o české výpravě mizí. Zřejmě větší část jejích účastníků zahynula už v Malé Asii, nemnozí jistě na samotném Východě. Ztráty byly zřejmě obrovské. Víme však, že mnozí z těch, kdož se vrátili, si právě odsud vysloužili své ostruhy a erb, často i se symbolikou samotné Svaté země, např. šestihroté hvězdy, půlměsíce aj. V erbech české, moravské, slezské či lužické šlechty.

